

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผลในบทที่ 4 แล้วจะเห็นได้ว่า การวิจัยเรื่อง ปัญหาโรคพิษสุนัขภรณ์ในโรงเรียนชาวเขาของตำบรวจชายแดน เขต 5 นั้น พอจะสรุปได้คำมหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ด้านตัวครูผู้ตอบแบบสอบถาม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมดจำนวน 128 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามคืนมา 68 คน คิดเป็นร้อยละ 53 ทั้งนี้เนื่องจากว่าการติดต่อในการส่งแบบสอบถามอยู่ในระยะไกลการคมนาคม ไม่สะดวก อีกทั้งเวลายังน้อย แต่อย่างไรก็ดีก็ได้ข้อมูลจาก ทุก ๆ จังหวัด และจากจำนวนครูผู้ตอบส่วนมากเป็นครูตำบรวจชายแดนถึงร้อยละ 80.88 นอกนั้นมีครูช่วยสอนและครูองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพียง ร้อยละ 16.18 และ 2.94 ตามลำดับ ครูส่วนมากจะมีความรู้ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และยังขาดวุฒิทางครูอยู่มาก ทั้งในด้านการประกอบ การสอน ก็มีในระยะ 1-3 ปี ส่วนที่มีเวลาสอนนานก็มีเพียงจำนวนน้อย เมื่อมาดูที่ความรู้ทางนักรรรม หรือธรรมชาติศึกษาบ้างก็ไม่มีใครที่เคยมีพื้นฐานมาก่อน จะมีบ้างที่เคยบวชเรียนก็มีเพียงส่วนน้อยคือประมาณ ร้อยละ 17.65

จากข้อสังเกตของครูตำบรวจชายแดน หรือครูช่วยสอนก็คือ ส่วนมากเป็นบุคคลที่รักงานบ้านนี้ สมัครใจไปทำงานด้วยตนเอง และทางราชการเห็นว่าเหมาะสมจึงจัดให้ไป ส่วนอีกจำนวนหนึ่งซึ่งมีจำนวนน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.94 ที่ไปทำงานโดยเจ้าตัวไม่ทราบเรื่องราวหรือไม่สมัครใจไปทำงานบ้านนี้

2. ด้านปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับโรคพิษสุนัขภรณ์ จากการวิจัยได้พบว่า ครูส่วนมากไม่ได้เรียนวิชาการทางนี้มาโดยตรง นอกจากได้รับการอบรม และศึกษาจากเอกสารหรือตำราบ้าง และบางคนก็ไม่เคยทั้งเรียนและอบรมมาเลย จึงทำให้มีปัญหาคือเนื่องไปถึงการผลิต การใช้ การสอน ตลอดจนทัศนคติที่เกี่ยวกับโรคพิษสุนัขภรณ์ไปด้วย ซึ่งจะแยกได้ดังนี้

ก. โรคพิษสุนัขภรณ์ที่ครูใช้อยู่ ส่วนมากยังขาดอุปกรณ์ต่าง ๆ อีกจำนวนมาก และครูก็ยังไม่เคยใช้อุปกรณ์บางอย่าง ที่ใช้กันมากและมีอยู่ได้แก่กระดานดำ รูปภาพ กระดาน

จริง ๆ เมื่อคัดเลือกบรรจุไปแล้ว เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจการศึกษาคงจะได้ติดตามผลดูอย่างใกล้ชิด และถ้าเป็นไปได้ ควรจะเป็นคนใกล้ชิด ไม่มีการะทางครอครว และเป็นผู้มีลักษณะผู้นำที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีด้วย

5. ผู้ตรวจการศึกษา หรือผู้บริหารการศึกษาของครูโรงเรียนชาวเขาควรจะได้รับทราบอบรมความรู้เกี่ยวกับ หลักการศึกษา หลักการทางจิตวิทยา หลักการบริหาร ซึ่งจะเป็นผู้บริหารงานด้านการศึกษาให้บรรลุผลได้ดียิ่งขึ้น

6. แต่ละปีควรจะได้จัดสัมมนาปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหรือเพื่อที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้น เช่น ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง ปัญหาเกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บ ปัญหาทางด้านหลักสูตร ฯลฯ เป็นต้น

7. กำนันแบบเรียน ควรจะได้มีการผลิตแบบเรียนสำหรับเด็กชาวเขาให้มากขึ้น และมีคุณภาพดี มีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันให้มากที่สุด และอีกประการหนึ่ง ภาพประกอบควรจะเป็นภาพสี และมีส่วนคล้ายกับเผ่าชนนั้น ๆ ด้วย

8. กิจกรรมอื่น ๆ ที่ควรจัดส่งเสริม เพื่อเป็นส่วนประกอบในการเรียนการสอน เช่น การแสดงของนักเรียนตามประเพณีหรือเผ่าชนนั้น ๆ หรือจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ถ้าหากเห็นว่ามีความจำเป็น อาจจะทำรายการทางวิทยุ หรือโทรทัศน์ก็อาจจะทำได้

9. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา นอกจากทางตำรวจแล้ว เช่น ศึกษาธิการอำเภอ และศึกษาธิการจังหวัดนั้น ๆ ควรจะได้ให้ความร่วมมือติดตามผลหรือวิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับงานในค่าน้อย่างใกล้ชิด หรืออาจจะจัดโปรแกรมอื่นใดโดยให้เด็กชาวเขาเหล่านี้ได้ร่วมด้วยก็จะเป็นการกระชับความสัมพันธ์และเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันต่อไป

10. กำนันอัตรากาลังคร ซึ่งยังขาดอยู่มาก ทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือกระทรวงศึกษาธิการควรจะได้ให้ครูที่อยู่ใกล้ติดกับท้องถิ่นนั้น ๆ เข้าไปช่วยสอนร่วมกับครูตำรวจชายแดนอีกทางหนึ่ง เพื่อจะได้ประสานงานกันดีขึ้น เมื่อเห็นว่าโรงเรียนอยู่ในสภาวะที่ปลอดภัยและดำเนินงานได้ดีแล้ว ก็จะได้รับโอนมาดำเนินการต่อไปได้ง่าย

11. การวัดผลการเรียนรู้ของเด็ก เมื่อใช้หลักสูตรโรงเรียนชาวเขาแล้ว ก็ควรประเมินผลดูว่า ครูได้สอนบรรลุผลตรงตามหลักสูตรแค่ไหน เพียงไร ควรแก้ไข เพิ่ม

- เติมอะไรอีกบ้าง ซึ่งควรจะมีเจ้าหน้าที่ทางวิชาการจำนวนหนึ่งทำงานด้านนี้ให้เพียงพอ หรือทางตำรวจชายแดนควรจะมีเจ้าหน้าที่ทางการศึกษานอกคณะหนึ่ง เพื่อดำเนินงานด้านนี้โดยเฉพาะ เพื่อให้ได้ผลในการศึกษาของเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ

12. สำหรับผู้ปกครองของเด็ก ถ้าเราจะปลูกฝังอบรมเด็กตามความมุ่งหมายของหลักสูตรแล้ว ก็ควรจะทำหรือให้การศึกษายุ่งใหญ่ให้เกิดศรัทธาไปด้วย คือใช้โฮสเทลที่สนับสนุนช่วยในการอบรมพัฒนาหมู่บ้านอย่างเดียวกับกองการศึกษาผู้ใหญ่เป็นแห่งๆไป ซึ่งอาจจะตั้งเป็นโครงการระยะยาวก็ได้ เช่น คานอนามัย การเกษตร ฯลฯ

13. ความที่กรมสามัญศึกษาได้จัดตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขึ้นแล้วนั้นปรากฏว่าได้ผลดี ถ้าหากจะได้รับเด็กที่จบจากโรงเรียนตำรวจชายแดนให้มีจำนวนมากขึ้น แล้วให้ศึกษาต่อและกลับไปเป็นผู้นำในหมู่บ้านของตนได้มาก ก็จะเป็นการพัฒนาการได้เร็วกว่าเท่าที่เป็นอยู่ ทั้งนี้เมื่อเด็กที่เรียนจบกลับไปก็จะได้เห็นสภาพของบ้านเดิม หรือขอบกพร่องใดที่ เมื่อมีประสบการณ์จากโรงเรียนไป ถ้าหากเราใดคนหนึ่งเป็นสมาชิกของกลุ่มหรือเผ่าเป็นผู้นำแล้ว การติดต่อกันระหว่างเรากับผู้นำ หรือระหว่างผู้นำกับเผ่าก็จะสื่อความหมายได้ดีกว่าเท่าที่เป็นอยู่อย่างมาก

14. ด้านบริหาร ครูผู้ทำหน้าที่ทางตำรวจแล้วยังไม่พอ ต้องมีหน้าที่ทางการสอน ตลอดจนเป็นผู้นำในหมู่บ้าน เป็นทั้งแพทย์ พยาบาล ควรที่จะได้รับการบำรุงขวัญหรือความดีความชอบเป็นพิเศษ เช่น ได้รับสิทธิในการโดยสารยานพาหนะ สวัสดิการในการช่วยเหลือครอบครัวและบุตร ในด้านพยาบาลรักษา ด้านการศึกษา และอื่นๆที่เห็นสมควร

15. การไปปฏิบัติงานเกี่ยวกับชาวเขาซึ่งปัจจุบันนี้จะมีหลายหน่วยงาน หลายทีม ซึ่งจุดมุ่งหมายก็อยู่เป้าหมายเดียวกันทั้งสิ้น เช่น กองสงเคราะห์ชาวเขา หน่วยแพทย์เคลื่อนที่ หน่วยเกษตร กรมสามัญศึกษา ถ้าหากมีการทำงานประสานรวมทีมเป็นทีมเดียวกันไปปฏิบัติงานร่วมกัน คิดว่าจะได้ผลดีมากกว่าแยกกันไปทำคนละทีม ซึ่งทำให้ชาวเขาอาจเกิดทัศนคติไปคนละอย่างต่างหมู่ต่างพวกกัน และจะได้เข้าใจกัน ปฏิบัติแนวเดียวกัน พร้อมกันนั้นก็ประเมินผล ปรับปรุง แก้ไขรวมกันไปให้ดีขึ้นเรื่อยๆ คิดว่าเรายังขาดการประเมินผลกันนี้ไป

จากข้อเสนอแนะเหล่านี้ คิดว่าคงจะช่วยให้การศึกษารองเรียนชาวเขาได้สัมฤทธิ์ผลโดยบาง และคงจะเป็นผลดีแก่ทางราชการได้ไม่มากนัก